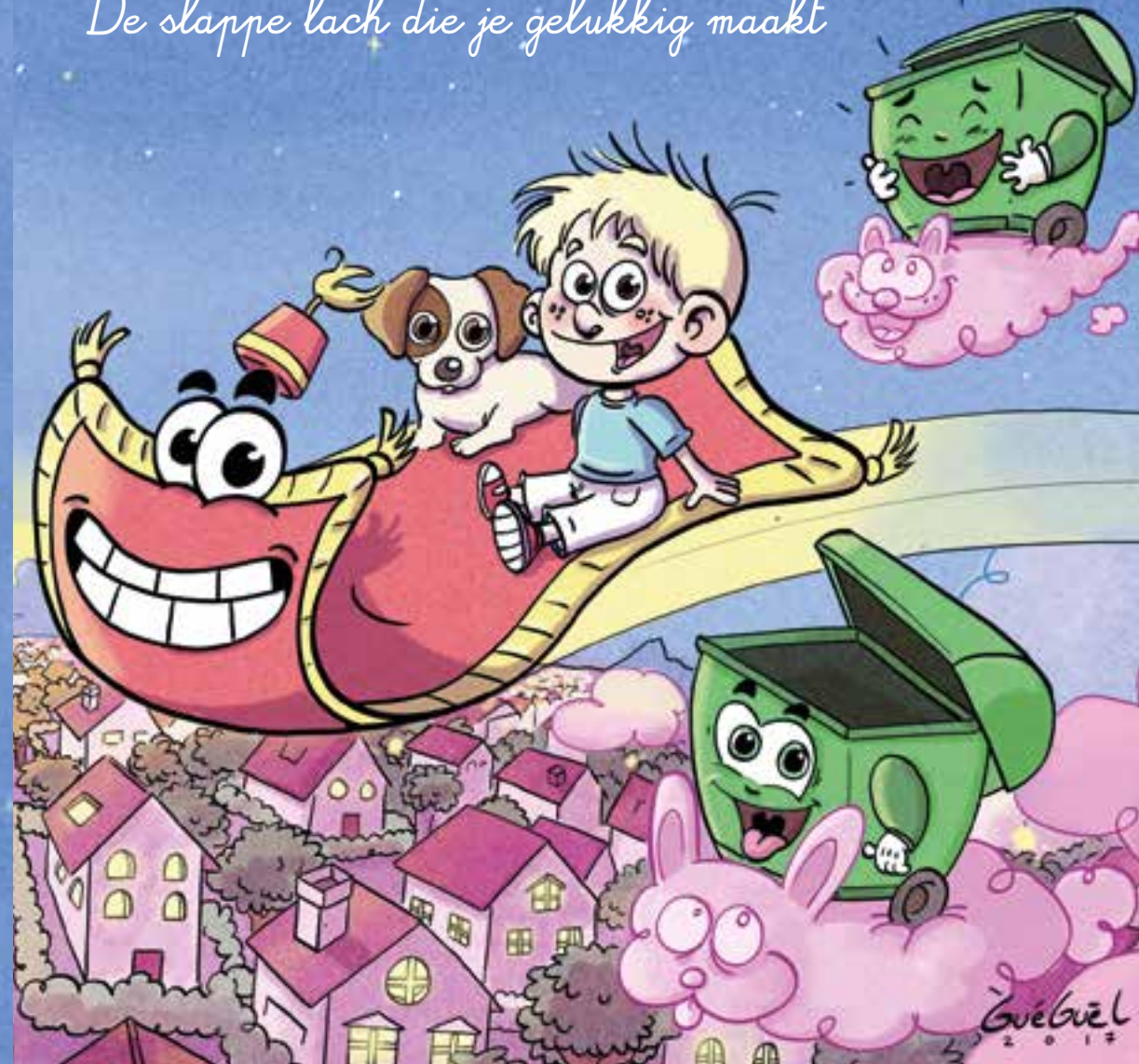

API & LOLI

De slappe lach die je gelukkig maakt

DE SLAPPE LACH DIE JE GELUKKIG MAAKT

ISBN 978-2-9560653-1-9

First print 2017

Brussels - Belgium All rights reserved.

Api & Loli®

De slappe lach die je gelukkig maakt by Martine Serrien,
illustrated by Joel Schopfer, layout by Audrey Smeets

Copyright © 2016 Martine Serrien

Dutch translation by ddouble

www.api-loli.com

info@api-loli.com

VOORWOORD

Toen ik een kind was, lachte, huilde en werd ik boos in het geheim.

Had ik de mogelijkheden gehad die kinderen vandaag hebben, had mijn jeugd er misschien anders uitgezien. Maar dat maakt niet uit, want ik heb de moeilijkheden van het leven altijd als uitdagingen gezien en dat is de reden waarom ik een altijd een optimist zal zijn.

Ik heb mijn ergste vijanden steeds vergeven. Die houding heeft me tijdens mijn volwassen leven geholpen om steeds het pad van het succes te vinden. Ik heb me gerealiseerd dat mijn missie in het leven is om het voor alle kinderen en hun ouders mogelijk te maken om met hun gevoelens om te gaan.

Dat is waarom ik het project, "smijt je slecht humeur in de vuilnisbak" ben gestart en waarom het me zo na aan het hart ligt.

Mijn doel is om alle kinderen en hun ouders een goed gevoel te geven over zichzelf.

De Api & Loli Familie is er om vreugde en geluk te brengen aan elke familie in de wereld.

Nouna.

Elke morgen was het hetzelfde
PROBLEEM... Klaar maken voor school was
een echte NACHTMERRIE !

Erger nog, mama maakte me elke
keer wakker uit m'n DROOM. Maar deze
keer, zou ik haar tegenhouden...

Dus vandaag heb ik beslist om weg te
duiken onder het dekbed en terug te
gaan naar de verboden, fantastische
fantasiewereld van API & LOLI !

Voor mij zou dit een reis worden naar
GELACH en GELUK....
En zo, begint mijn verhaal:

Die nacht, had ik mezelf beloofd om
mijn vrienden te vinden API & LOLI.

Zij zijn gekke figuurtjes die eruitzien als kleine groene vuilnisbakjes. Ze LACHEN altijd en maken de hele tijd PLEZIER.

Hier wou ik meer over weten! Dus, stapte ik op het geel en rode vliegende TAPIJT dat buiten op me wachtte aan het raam van m'n kleine kamertje. Hij had een schitterende lach die blonk als een vallende STER en de hele voorzijde van mijn huis verlichtte.

Dat tapijt zou me naar die magische plaats brengen waar iedereen LOL had en zoets als een slecht humeur niet bestond.

Maar dat kon ik niet geloven, want bij mij thuis, is er vaak iemand in een "SLECHTE BUI".

Het vliegende tapijt steeg op en we vertrokken, vliegend over de huizen.

Nu waren we boven de WOLKEN. Ze hadden de vreemdste vormen en ze raakten me aan en kriebelden m'n gezicht.

Na een uur reizen, stond ik voor een enorme, oude poort van knarsend hout. Het leek op een **POORT** die je ziet in oude boeken.

Dit was de poort die toegang gaf tot de **FANTASIEWERELD**.

De poort begon te praten en vroeg me m'n naam en leeftijd. Ik kreeg **KIPPENVEL** want een deur die praat met de stem van een opa en wil weten wie ik ben, wel dat is **ENG**.

Toch gehoorzaamde ik en vertelde ik hem wat hij wou weten.

De poort opende en enkele minuten later, deed een enorm GELUID me opspringen: het was een klein en volledig bruin en wit figuurtje dat me vroeg hem te volgen op een vochtig pad dat naar een donker bos leidde.

Ik keek ernaar en zag dat het een kleine hond was.

Zijn naam was Chuck. Een gekke naam voor een dier, niet? Chuck stopte niet met LACHEN, SPRINGEN en ACROBATISCHE trucjes doen, en toen, zonder meer, verdween hij.

Plots was ik helemaal alleen in het bos, maar gelukkig kwam de ZON net op. De vogeltjes ZONGEN en de bomen DANSTEN met de bloemen op ritmische muziek. Daardoor kreeg ik ook zin om te DANSEN en gek te doen.

Dat had ik thuis ook graag
gedaan : DANSEN en ZINGEN uit volle borst
voor ik naar school ga...

Ik zag een erg vreemd klein huisje
aan het eind van het pad.
Het huisje was zo ROND als een ballon !
Het VLOOG door de lucht en de wind
schommelde het tussen de wolken.
En, ja hoor, het huis DANSTE ook !

Ik raapte m'n moed samen met twee
handen en klopte op de deur. Het was
niet één figuurtje, maar een volledige
FAMILIE die me welkom heette: het was
de familie van API & LOLI !
Ik kreeg een heel zachte hallo
en ze verwelkomden me in hun huis
van GELUK.

Maar, ik mocht alleen binnen als ik
kon bewijzen... Dat ik de SLAPPE LACH kon
krijgen...

De SLAPPE LACH? Ik weet niet hoe je
dat doet ?
Thuis vraagt niemand ons dat ooit...

Ik was niet helemaal zeker wat er aan de hand was. Dus legde API me uit dat de SLAPPE LACH krijgen een remedie is om gelukkig te worden. En dat GELUKKIG zijn, vreugde brengen aan anderen en vreugde vinden in je eigen leven, een echt PLEZIER is!

*"Oscar, Begrijp je dat?", vroeg API me.
"Dus, kom op en LACH uit volle borst en geef het ALLES wat je hebt!"*

Eerst was het helemaal niet makkelijk omdat ik verlegen was en door op deze manier te LACHEN, voelde ik me wat BELACHELIJK!

En toen, opeens, liet ik me gaan en begon ik te LACHEN. Ik lag dubbel van het LACHEN. Ik voelde me licht als een veertje.

Toen, begonnen de andere FIGUURTJES met me mee te doen en we gingen maar door en door. Ik kreeg buikpijn van al dat HARDE LACHEN!

API & LOLI waren zo blij me zo gelukkig te zien en zeiden me :

" Oscar, wanneer je thuiskomt, kan je doorgeven wat je hier geleerd hebt. Lach en blij lachen zo lang je maar wil en doe andere mensen lachen, want lachen maakt je GELUKKIG!"

De ZON was al meer dan een uur op en ik had niet door hoeveel tijd er voorbij was gegaan.

Ik moest snel terug naar huis voor MAMA me zou wakker maken voor school.

Alsof het magie was, verscheen het vliegend tapijt vlak naast API & LOLI's huis en bracht me razendsnel thuis...

MAMA kwam mijn kamer binnen en wekte me zachtjes.

Ik opende traagjes m'n ogen en een GLIMLACH verscheen op mijn gezicht, ook al moest ik m'n prachtige DROOM verlaten.

MAMA zag ook dat iets in mijn GLIMLACH veranderd was toen ik wakker werd en ze zei:

" Je ziet er zo gelukkig uit deze morgen, LIEVERD. Wil je mama vertellen wat je hebt GEDROOND? "

Ik zei alleen:

" Mama, kan je de slappe lach voor me krijgen? "

API & LOLI

De slappe lach die je gelukkig maakt

Er was eens een familie die niet als alle andere was.

Een familie van kleine, groene vuilnisbakjes die elk een gave hebben.
De gave om aan alle kinderen uit te leggen hoe ze met hun gevoelens kunnen omgaan.

Op die manier gaan Api & Loli en hun vrienden naar fantastische plaatsen waar ze kinderen mee naar toe nemen om te spelen met de gevoelens van het leven die, op hun beurt, hen leren hoe om te gaan met hun «humeur».

Het is hier dat de slogan «smijt je slecht humeur in de vuilbak»® haar betekenis haalt en zowel klein als groot doet lachen.

Stap binnen in deze fantastische wereld en laat je meeslepen door de magische, fantasiewereld van Api & Loli®....

Nouna.

